65ste Jaargang No. 5358 DAGBLAD Zaterdag 21 Februari 1948

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ1.— per cm. kolomlengte.

Uitgave van de Paulus-Drukkerij te Curaçao, Directeur A. C. Beerman. Hoofdredacteur Ad. Versnev. Adres voor directie, redactie en administratie: Conscientiesteeg 27. Postbus no. 80, telefoon Directie en Administratie no. 1550, Redactie no. 1858.

Agent voor Aruba, Oranjestad, J. E. Croes, Nassaustraat 376; voor Aruba, San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers, Hollandsche Bank Unie, N.V., Maduro & Curiel's Bank beide te Willemstad, Curaçao, Nederlandse Credietbank N.V., bijkantoor te Venray (Nederland).

Tsjechoslowakije op het kruispunt van Oost en West

Truman op weg naar San Juan

Noordamerikaanse Democraten en het programma der burgelijke vrijheden

Ashida minister-president van Japan

— Hitoshi Ashida, minister van Buitenlandse Zaken in Japan en president van de gematigde democratische partij is gekozen tot minister-president van Japan. Hij won het van Shigeru Yoshida, die het hoofd was van de uiterste conservatieve liberale partij. Ashida won, omdat hij op het laatste ogenblik gesteund werd door de sociaal democraten. Hij volgt Katatgana op.

— Truman begaf zich met de „Sacred Cow" op weg naar San Juan op Porto Rico. Hij wordt vergezeld door zijn chef staf admiraal William D. Leahy en andere autoriteiten van het Witte Huis.

— Tsjechoslowakije bevindt zich op het kruispunt van Oost en West. De drie anti-communistische partijen trokken zich plotseling terug uit het kabinet na een dramatische zit-staking. Dit geschiedde, nadat de communisten een poging waagden om van Tsjechoslowakije een politiestaat te maken. Indien de partijen blijven weigeren aan de regering deel te nemen, zullen er nieuwe verkiezingen gehouden moeten worden, waarbij de communisten en de andere partijen zullen vechten over de macht in het land. Tot dusver wist Tsjechoslowakije een overheersende Russische invloed te weren.

— De Verenigde Staten van Noord-Amerika hebben Panamá formeel op de hoogte gesteld, dat alle Noordamerikaanse troepen uit Panamá vertrokken zijn.

— Het comité voor Buitenlandse Zaken van het Huis van Afgevaardigden in Washington heeft de wens te kennen gegeven om Generaal Douglas MacArthur naar huis te laten terugkeren, teneinde het Huis te adviseren in de problemen van China en het Verre Oosten.

— De Franse premier Robert Schuman heeft de algemene vergadering om een motie van vertrouwen gevraagd voor zijn coalitie-cabinet. De assemblee heeft besloten dat de motie as. Dinsdag in stemming zal worden gebracht.

— De overeenkomst der Grote Vier over het vredesverdrag met Oostenrijk is op een struikelblok doodgelopen. Het probleem is thans op welke wijze Oostenrijk aan Rusland zou terugbetalen voor de vroegere Duitse bezittingen met inbegrip der oliebronnen.

— Gisteren heeft de Senaat van Haïti Port au Prince met een grote meerderheid van stemmen de anti-communistische wet aangenomen. Deze wet is onmiddellijk van kracht. Slechts door twee bladen en een groep studenten werd protest hiertegen aangetekend.

— Ongeveer 50 democratische congresleden van 11 Zuidelijke Staten hebben de oorlog verklaard aan Trumans programma voor burgerlijke rechten. Zij hebben een resolutie aangenomen om tezamen met de Zuidelijke gouverneurs de strijd tegen dit programma van Truman te aanvaarden. Colmer van Mississippi, voorzitter van deze „groep", heeft verklaard, dat de resolutie unaniem is aangenomen.

TRUMAN HOUDT EEN REDE.

Het begin van de presidentiele campagne is ingezet door Trumans rede, welke hij 19 Februari jl. heeft gehouden voor de leiders van de democratische partij in Washington. Hij deed een beroep op het volk om gezamenlijk de strijd te aanvaarden tegen „de weinig bevoorrechten"

In zijn rede refereerde Truman niet rechtstreeks naar de bedreiging voor de democratische kansen voor het presidentschap, welke afkomstig is van de derde partij van Henry Wallace. Noch refereerde hij op de uitdaging der Zuiderlijke staten in de Democratische Partij. Doch wel legde hij de nadruk op zijn programma voor de burgerlijke rechten, welke in de Zuiderlijke staten veel oppositie ondervindt.

Truman zeide: „De Democrtische Partij gelooft nog steeds in de verdediging der rechten van „alle groepen en individuen van onze natie'.' De democraten bieden een progressief liberalisme aan en progressieve liberalen zullen zich met de democratische partij verenigen."

Terwijl de president deze vrijmoedige rede hield nam het Zuidelijk oproer in zijn eigen partij toe.

Toen Truman zijn rede hield waren er ongeveer een dozijn besproken plaatsen vóór hem leeg.

Dit was een actie der Zuidelijke Staten, die hiermede hun protest tegen het programma van Truman voor burgerlijke rechten tot uiting wilden brengen.

In een redevoering te Richmond zeide Senator Byrd, een democraat van Virginia, dat de commissie voor burgerlijke rechten van Truman aangedrongen heeft op een „massa invasie op de rechten der Staten".

Senator Mc. Grath van Rhode Island, voorzitter van het nationaal democratisch comite, heeft tot een verslaggever verklaard, dat hij de gouverneurs van vijf Zuiderlijke Staten op Maandag as. in een conferentie zal ontvangen.

Het onderwerp van bespreking zal zijn „de burgelijke rechten". Hij zeide dat deze mensen hoofden zijn der uitvoerende machten van Zuid Carolina, Texas, Arkansas, Virginia en Minnesota. In de laatste genoemde Staat zijn de democraten samen gesmolten met de plaatselijke Boeren Arbeiders Partij.

De machten van Wallace hebben alhier gepoogd aan het bewindt te komen, doch zijn hierin gefaald.

De aanhangers van Wallace, die geleid worden door den vroegere gouverneur Benson zijn van mening dat zij nog steeds in staat zijn „Wallace mannen" naar de democratische nationale conventie te zenden. De Republikeinen kleineren de rede die Truman gehouden heeft. Een der scherpste critieken op Trumans rede is geoefend door Senator Bridges van New Hampshire.

Bridges heeft gezegd: „De opmerkingen van den president bewijzen, dat de democratische partij gekweld wordt door zijn verleden, met het heden overhoop ligt en schrik wordt aangejaagd door Henry Wallace.'

De Republikeinse senator van Vermont, Aiken heeft gezegd dat de rede van Truman 'voor 100% politiek gesteld was en dat deze rede de Republikeinse partij in het geheel geen afbreuk heeft gedaan en dat het ook geen voordeel biedt voor de Democraten.

VATICAANSTAD BEVESTIGT.

Vaticaanse bronnen bevestigen het bericht uit Parijs volgens welk vijf priesters te Riana in Albanië veroordeeld zijn. Dit vonnis is afkomstig van het „volksgerechtshof". Het Vaticaan maakte de namen van drie priesters bekend. Het zijn o.a. Mons. Francis Kjini, Bisschop van Alessio en Mons. George Volaj, Bisschop van Sappa. Deze twee zijn ter dood veroordeeld en reeds terechtgesteld. Mons. Nicola Vincenzo Prennushi Durazzo is veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf.

STERKSTE MACHT VOOR DE VREDE.

De Maarschalk van de Royal Air Force, Lord Tedder heeft verklaard, dat Groot Britannië de sterkste macht voor de wereldvrede kan zijn, indien het zijn militaire en industriële macht handhaaft.

Tedder zeide, dat een onvoldoende verdediging Engeland niet slechts aan de ongenade der jakhalzen zal overleveren, doch ons ook de geschiktheid zal ontnemen om enige morele steun te geven of om een leidende plaats in de wereld in te nemen. De recente gebeurtenissen in acht nemende, zeide Tedder zonder in détails te treden, dat indien de Leeuw zich zwak gaat tonen, de jakhalzen er gauw bij zullen zijn om op hun prooi te jagen.

ONTBINDING IRAKS PARLEMENT.

De Irakse regering besloot Donderdag het parlement te ontbinden, daar dit het land niet vertegenwoordigt. Tevens is dit parlement op onwettige wijze verkozen. Premier Syaid Mohammed Al Sadr en de defensie Minister Arshad Umari zijn des avonds naar Sursan vertrokken in de Noordelijke bergen, alwaar de regent woont. Zij zijn naar hem toegegaan om zijn goedkeuring te krijgen voor de ontbinding van het parlement. Dit besluit is genomen tijdens een vergadering, die een uur duurde. Sinds het aftreden van premier Saaleh Jabr, die met Engeland een verdrag had gesloten en die zo heftig werd aangevallen, is de politieke spanning in het land toegenomen.

„CRASH LANDING"

Veertien leden van de Australische luchtmacht hebben de dood gevonden bij een noodlanding van een Lincoln-bommenwerper op het vliegveld Amberley van Brisbane.

ANTI-COMMUNISTEN NEMEN ONTSLAG.

De leden van drie uitgesproken anti-communistische partijen hebben hun ontslag gevraagd uit het Tsjechoslowaaks cabinet. Dit geschiedde tijdens de groei van de striid tegen de communistische pogingen om de coalitie-regering te overmeesteren. De partijen hebben zich per brief tot President Eduard Benesj gewend. Onmiddellijk na het ontvangen der brieven heeft de president de partijleiders bij zich ontboden en hield besprekingen met deze leidende figuren. De mogelijkheid bestaat echter, dat hij de coalitie zal redden door het ontslag te weigeren. Gottwald en zijn communistische Ministers hebben afzonderlijk vergaderd.

SCHANDELIJK EN OPROERIG.

Het pro-Russisch nieuwsblad „Berliner Zeitung" heeft bericht, dat de uitspraak van het Noordamerikaans gerechtshof voor oorlogsmisdadigers schandelijk en onmenselijk is. Het gerechtshof heeft verklaard, dat het laten doodschieten door de bezettende mogendheid van gijzelaars volgens de internationale wet gerechtvaardigd is.

Het blad zeide, dat het gerechtshof hiermede wil goed praten de vermoording der communistische rebellen in de huidige Griekse burgeroorlog. Gisteren nam het gerechtshof deze beslissing te Neurenberg, alwaar het enkele Duitse generaals ter dood veroordeeld heeft. Deze generaals hadden het commando over de strijdkrachten, die de Balkan bezetten.

WET AANGENOMEN.

Het parkement van Weenen heeft unaniem zijn goedkeuring gehecht aan een wet welke voorziet in het verlenen van amnestie aan alle „minder schuldige Duitsers" die na 31 December 1918 geboren zijn. deze wet slaat op ongeveer 41 duizend Duitsers.

Recht tot het Hart

Als wij, wat wij begeren, volmaakt zouden kennen, dan zouden wij slechts weinig dingen met vurigheid begeren.

het nieuws van vandaag

Wat de Nederlandse kranten over de Ronde Tafel Conferentie schrijven, is lang niet meer zo enthousiast als in het begin. Eenieder in Nederland was alleszins geneigd volle medewerking te verlenen, dat de gebiedsdelen in de West volledige autonomie zouden verkrijgen. Het optreden van de Democraten echter, daarbij gesteund door de Arubaanse leden, heeft het enthousiasme danig bekoeld. Men heeft nu al te wel begrepen, dat deze groep onmondige politici er op uit zijn een goedkoop en snel succes te boeken, om daarmede triomfantelijk naar huis te keren en dan daardoor de volgende verkiezing met de gloriekrans der helden in te gaan. Daar komt allemaal echter niets van. Het verlenen van autonomie en het opzetten van nieuwe staatkundige verhoudingen is nu eenmaal een ernstig werk, dat grondige bestudering eist en waarbij ieder besluit welcverwogen moet worden in verband met mogelijke consequenties.

De autonomiesquaestie is niet gelijk aan de verdeling van een erfenis van de rijke erftante, waarbij eventueel de nodige klappen worden uitgedeeld. Nederland heeft de verantwoordelijkheid te dragen voor wat nu tot stand komt. Als het later verkeerd gaat, omdat een stelletje demagogen hun slag konden slaan, dan zal dit niet verweten worden aan een of andere vergeten persoonlijkheid, maar wel aan de Nederlandse regering, die zo licht een macht uit handen gaf, die in de handen van ondeskundigen en baatzuchtigen grote schade kon berokkenen aan de Curaçaose gemeenschap.

Ook blijkt duidelijk, dat de demcratische groep er op uit is de onmiddelijjke terugroeping van de Gouverneur te eisen. Wij weten niet of dat een geheime afspraak is van de Staten, ook weten wij niet of de Democraten dat als de hoofdzaak van hun zending beschouwen. Het lijkt er echter wel sterk op. Dit is alles echter ten zeerste onjuist. Het is alsof een stelletje kinderen ontevreden zijn over de kinderjuffrouw en nu dwingend bij moeder eisen, dat de juf nu weg moet. Een wijze moeder zal, ook al is zij het met vele klachten eens, en geneigd, die te onderzoeken, daartoe niet direct kunnen overgaan.. Dat is een quaestie van prestige.

Wij willen hier niet verder ingaan op het bestuursbeleid van deze Gouverneur. Zij, die niet willen zien, dat er vele klachten zijn, steken hun kop in het zand of staan bevooroordeeld tegenover beide partijen. Vooral in de oorlogstijd had de Gouverneur een macht, die noodzakelijkerwijs tot botsingen moest leiden. Er is ontzettend veel te zeggen op het misleidend en kwajongensachtig gedoe der democraten, maar er is ook gerechtvaardigde critiek op het bestuursbeleid. Bovendien wanneer zou dit er niet zijn. Eenieder, die aan de weg timmert, die in het openbaar besluiten moet nemen en uitvoeren, maakt fouten en vooral een sterk persoonlijk bestuur moet noodzakelijkerwijze besmet zijn met de persoonlijke fouten van de bewindsman. Maar de R.T.C. is er niet om de Gouverneur weg te krijgen. Dat is een quaestie, die van geen gewicht is bij het eigenlijke werk der conferentie. Het is zaak een staatsregeling te krijgen, waarbij er een goede harmonie tot stand komt voor alle bestuursorganen onderling.

Katholiek met Hart en Handen?

„De paters hebben alles in handen. Scholen, ziekenhuis en alle mogelijke instituten. Ze hebben te veel macht. Ze houden het volk er onder".

Dat wordt verkondigd in woord en geschrift door leiders, die in één adem daarbij verklaren, dat ze met de beste gezindheid jegens het geloof vervuld zijn, ofschoon ze voortkomen uit een groep, die in het verleden vaak genoeg getoond heeft, hoe goed ze het meent met de belangen van ons katholieke volk.

Dat wordt als een vaststaande waarheid klakkeloos aanvaard door een aanzienlijk deel van ons katholieke volk, van mensen, die zich door en door katholiek noemen, maar die evenzeer met scheve ogen naar die instellingen zien als hun niet-katholieke leiders.

De paters hebben alles in handen! Een ziekenhuis, dat up to date is, en dat bloeit. Scholen, die up to date zijn en die bloeien. Instellingen, die het leven van lichamelijk of geestelijk gebrekkige mensen verzorgen, en uitstekend verzorgen, vanaf de wieg tot het graf.

Voor anti-katholieken betekent dit: macht. Betekent dit: te grote macht, omdat he betekenen zou: een macht, di ede Kerk niet voor de gemeenschap, maar voor zich zelf gebruikt, om zich groter te maken, om zich te verrijken, om anderen schade te doen.

Voor katholieken betekent het echter: liefdadigheid. Gelegenheid om liefde tot den naaste te beoefenen. Liefde tot zieken, onwetenden, kreupelen, zwakzinnigen, verwaarloosden. Gelegenheid, om door beoefening van de moeilijkste en hoogste katholieke principen, nl. die van totale zelfverloochening, de zwaarste belangen van de gemeenschap te behartigen, belangen, die bij uitstek katholieke belangen zijn.

Macht! zeggen de niet-katholieken.

Onmacht! zeggen de katholieken: dienen tot de dood. Dienen zonder persoonlijk bezit, dienen zonder eigen gezin, dienen zonder eigen wil. Dienen door alles aan anderen te geven en niets voor zich zelf te houden.

Reeds eeuwen lang heeft de Katholieke Kerk dit op Curaçao gedaan, langer dan de aanwezigheid, waar welke bevolkingsgroep ook op kan bogen. En wie kan beweren, dat het gevolg van die dienst geweest is: macht, overheersing, onrecht aan anderen? Wie kan dat beweren en zijn bewering bewijzen?

Toch zeggen de leiders van vandaag: macht door overheersing, waar ieder weldenkend mens, zo hij al van macht wil spreken, slechts de macht der dienende liefde ziet. Deze tegenstelling is niet vreemd, ze is niet nieuw. Onze Stichtter heeft er reeds over gesproken toen Hij zei: „Wie niet voor Mij is, is tegen Mij. en: De dienaar is niet beter dan de Heer. en: Zoals men Mij vervolgd heeft, zo zal men ook u vervolgen".

Neen, deze vijandigheid bij sommige niet-katholieken is niet nieuw en niet verwonderlijk. Maar wat wel met pijnlijke verbazing vervullen moet, wat wel nieuw is, wat in niet veel andere landen ter wereld te aanschouwen valt, is, dat een aanzienlijk aantal katholieken, — die zich niettemin door en door katholiek noemen, — denken, oordelen en spreken, alsof ze niet — ja, antikatholieken waren. Dat ze het verzorgen van hun eigen katholieke belangen, de belangen van hun eigen volk, miskennen als een verdekte, slinkse methode, om naar de macht te grijpen.

Dat er katholieken zijn, die niet slechts geen vinger hebben uitgestoken, om de Broeders van Dongen hier te krijgen ter verzorging van onze verwaarloosde jeugd, doch het in hun hart, of zelfs op hun tong, eens waren met degenen, die dit ten koste van alles trachtten te verhinderen, en die blij waren, toen het plan mislukte, ook al betekende dit, dat hun eigen straten onveilig bleven, en hun jeugd in voortdurend gevaar.

Dat er zelfs katholieken zijn, zo katholiek van hart, maar zo weinig katholiek van handen, dat zij in het werk van priesters en religieuzen, een wroeten zien naar macht, en niet een werken aan het welzijn van anderen.

Dat is verbijsterend. Dat is, wat Christus wenen deed, toen Hij van zijn eigen volk zeggen moest: „Jerusalem, Jerusalem, dat de profeten doodt en stenigt die tot u gezonden zijn, mocht gij toch erkennen, en wel op deze dag, wat u tot vrede strekt, maar nu is dit voor uw ogen verborgen".,

Hoe verborgen voor hun ogen dit is, werd nog onlangs getoond, toen op de vraag, wie zich op liefdadig gebied in het afgelopen jaar het meest nuttig gemaakt had voor de Curaçaose gemeenschap, velen van ons katholieke volk de namen van politieke leiders gaven, terwijl zij het aan een commissie, waarin zelfs niet-katholieken zaten, overlieten, om de palm te brengen, waar ze thuis hoorde, nl. bij een van die katholieke instellingen, die hun leiders hun leerden verachten.

Dit verontrustend verschijnsel

wijst er op, dat er een levendig anti-clericalisme bestaat, niet slechts onder de niet-katholieken, die zeggen het goed te menen met de Kerk, waarvan ze de door God aangestelde herders haten, maar ook onder de katholieken, die blinde volgelingen zijn van leiders, die zij aan hun vruchten zouden herkennen, wanneer niet voor hun ogen verborgen was, wat hun tot vrede strekt.

Zijn deze katholieken, die zich onverminderd zo katholiek v[illegible] hart voelen, in werkelijkheid anti-katholiek? Neen, zij zijn verblinde katholieken.

Het anti-clericalisme, zoals dat op Curaçao bestaat, heeft bij verschillende mensen, verschillende oorzaken. Daar is vooreerst het oude, traditionele anti-clericalisme onder zekere niet-katholieke groepen. Ze zijn anti-clericaal omdat ze anti-katholiek zijn. Dat is niet van gisteren. Dat is al zo oud als de strijd van de Kerk op Curaçao voor de lotsverbetering van het volk. De levensstrijd van Mgr. Niewindt ging tegen die vijandige macht. En al heeft die strijd langzaam maar zeker een overwinning voor de katholieke belangen, voor de belangen van het volk opgeleverd, toch is daarmee de vijandige macht niet van de Curaçaose bodem verdwenen.

Zij liet dat weten, toen zij tien jaar geleden het hoofd opstak in een blad, dat onder de titel-vlag „De Onpartijdige" een zeer partijdige lading deed schuilgaan, welke hoofdzakelijk samengesteld was uit anti-katholieke en anti-Nederlandse sentimenten.

Het blad was geen lang leven beschoren. Het vond een te gering gehoor. De anti-clericale, en zelfs anti-Nederlandse tendenzen waren nog niet zo wijd onder ons volk verspreid, dat de lezers talrijk genoeg waren, om de voortzetting van de uitgave te bekostigen.

Doc tien jaar later, in 1945, was de situatie reeds radicaal veranderd. Toen doken dezelfde sentimenten op en bij hun beroep op het volk vonden zij zulk een gretig gehoor, dat ze behalve een blad ook een partij in het leven konden houden. En zij bleven allerminst beperkt tot die partij. Ook in het katholieke, politieke kamp vond het vurige aanhangers. Alles wat verband met „de paters" hield, was door dit feit alleen reeds veroordeeld. Al was het maar een artikel over de herkomst van de naam „Curaçao".

Vanwaar dit redelijkheid-moordend anti-clericalisme onder mensen, die met klem verzekeren, dat ze door en door katholiek zijn? Zijn ze anti-katholiek? Neen, het geloof hebben de leiders nog niet kunnen ontwortelen in hun hart. Doch wat is de oorzaak dan?

Het zijn de anti-Nederlandse gevoelens, die voor een niet gering gedeelte oorzaak zijn van de anti-clericale tendenzen onder onze katholieken. Waar de strijd om de autonomie het karakter had van een strijd tegen Nederland, en in die strijd alle Nederlanders als verkapte vijanden werden beschouwd, meende men, dat ook de priesters met achterdocht bejegend moesten worden, omdat, wanneer zij tot gematigdheid en bezonnenheid aanspoorden, dit in de grond der zaak niets anders was als een verdediging van Nederland, een vrome manoeuvre ter bevordering van hun eigen zaak.

Doch laten wij deze politieke bekvechterij liever aan de kant. Wij spreken over katholieke principen en belangen. Wij spreken over katholieke instellingen, die tot welzijn van het volk, in tijden van de bitterste armoede begonnen, zonder enig persoonlijk voordeel worden voortgezet door mensen, die er met inzet van geheel hun leven en al hun krachten in arbeiden.

Wij spreken over de houding van ons katholieke volk t.o.v. deze katholieke liefdadigheid bij uitstek een houding die in plaats van waardering en verdediging, miskenning is van goede bedoelingen en die uit deze instituten voedsel put voor anti-clericalisme. Omdat zij anti-katholiek zijn? Neen, eerder omdat degenen, die zich op deze wijze reeds meer dan een eeuw aan het welzijn van het volk gewijd hebben, Nederlanders zijn. Omdat zij hen verdenken meer Nederlanders, dan priesters en religieuzen te zijn. Omdat zij het woord van hun niet-katholieke leiders geloven, dat die geestelijken eerder de Nederlandse belangen dienen, dan de belangen van de katholieke Curaçaose maatschappij.

Welk een gevaarlijke verbinding is dit! Welk een nadeel kan ze veroorzaken, niet aan de katholieke Kerk, maar aan Curaçao, wanneer het van de stem dezer mensen afhangt, of dit werk kan worden voortgezet, of dat zij, die het verrichten, moeten gaan, zoals de Broeders van Dongen niet gekomen zijn.

Zullen die gevaren werkelijkheid worden? Dat hangt af van een andere vraag: of zij op de dag der stemming katholiek zullen zijn met hart en handen.

De Politieke Kinderkamer

Het weinig verheffende politieke krakeel, dat thans, ondanks het gesloten karakter van de ronde tafel-conferentie voor de West-Indische problemen, naar buiten komt, zal de lezers van ons blad allerminst verbaasd hebben.

Immers aan de vooravond van deze conferentie hebben zij in het nummer van 30 Januari van de hand van een ingewijde medewerker van ons blad een artikel kunnen lezen, waarin deze objectieve en deskundige insider reeds bij voorbaat waarschuwde van deze besprekingen geen hoog gestemde verwachtingen te koesteren, omdat vooral de delegatie uit Curaçao voor het grootste deel bestond uit politieke analfabeten, die met hun methoden onder het publiek voorkomen ongeschoolde Curaçaose volk wel enige deining kunnen veroorzaken en persoonlijke successen kunnen behalen, maar die elke capaciteit missen om in een omgeving van ernstige en hun verantwoording voelende personen enig constructief werk te verrichten. Het is tot nu toe precies uitgekomen, zoals onze medewerker voorspelde. De tijd, aan deze conferentie besteed, is grotendeels verspild geweest, omdat enerzijds de onderlinge ruzies van de heren elk constructief werk onmogelijk maakten en anderzijds de zg. „democratische" methoden, die zij er op na houden en waarmee zij in Curaçao in zekere kringen succes hadden, hier alleen de lachlust van de tegenpartij konden opwekken.

En het vermakelijkste bij dit alles is nog, dat de heren, wanneer zij moesten constateren, dat hun politiek van dreigementen en van „met de vuist op tafel slaan", de partij aan de andere zijde volkomen onberoerd lieten, telkens opnieuw een soort ultimatum stelden, dat zij, wanneer ze binnen 24 uur hun zin niet krijgen, naar Curaçao zouden terugkeren. Maar welke ultimata zij even dikwijls zonder blikken en blozen weer inslikten, wat hun echter niet belette de volgende dag opnieuw er mee voor de dag te komen.

De grondfout van dit alles is geweest, zoals ook onze medewerker reeds constateerde, dat de heren, die door de Staten van Curaçao waren afgevaardigd om hier in Den Haag over de reconstructie van het Koninkrijk te confereren, naar Nederland zijn vertrokken, n.b. met een vast mandaat, een mandaat, dat slechts voor een klein deel betrekking had op de nieuwe constructie van het Koninkrijk. De heren zaten vol grieven tegen de huidige gouverneur de heer Kasteel, die zich van de politieke zienswijze van deze heren heel weinig aantrok en vaak buiten, zonder en over hen regeerde. Er zijn er in Nederland ook geweest, onder de suggesties van Dr. Moises da Costa Gomez, die deze critiek tegen de gouverneur tot de hunne hebben gemaakt. Nu men hier in Nederland van nabij met de politieke allures en bekwaamheden van deze politici kennis heeft gemaakt, zullen er nog maar weinigen zijn, die de houding van Dr. Kasteel niet volkomen zullen billijken en begrijpen.

Dit bindende mandaat, wat op zichzelf reeds een politieke blunder was, maar een gevolg van het onderlinge politieke wantrouwen in Curaçao, was meer negatief, dan constructief. Men wilde het huidige Nederlandse gezag liquideren, in elk geval, zoals een der gedelegeerden openlijk zeide, de gouverneur zoveel kiezen uittrekken, dat zijn gezag tot een minimum is gereduceerd.

Wat er dus practisch op neer zou komen, dat heel het bewind op Curaçao, dat groot en tot bloei gekomen is, niet door deze Curaçaose heren, maar door op Curaçao gevestigde Engelse en Nederlandse oliemaatschappijen, in handen zou worden gelegd van een groep onmondige politieke kinderen, die van dit eiland wel eens spoedig een Zuidamerikaanse chaos zouden maken, welke de oliemaatschappijen zouden kunnen nopen hun kazematten naar het nabij gelegen Venezuela op te rollen, waar de in Curaçao te raffineren olie gewonnen wordt.

Dat intussen de Nederlandse regering na deze ervaringen met de Curaçaose politiek, nog minder dan vroeger geneigd is, het bewind in deze gebieden aan deze politiek totaal ongeschoolde avonturiers over te laten, ligt nog al voor de hand.

Erger dan dit alles is echter, dat door het bovenstaande, de ernstige wil van de Nederlandse regering om ook aan deze gebiedsdelen een volkomen billijke regeling van autonomie en zelfbestuur te geven, op grote practische moeilijkheden stuit.

Immers het is volkomen duidelijk, dat de staatkundige regelingen, welke geleidelijk naar deze autonome zelfregering moeten leiden, alleen tot een gewenste ontwikkeling kunnen komen, wanneer zij rusten op en geleid worden door een sterk en gezond uitgegroeid en uitgebalanceerd politiek partijwezen.

De waarschuwing van gezaghebbende zijde uit Curaçao, dat deze naar Nederland vertrokken delegatie practisch niets achter zich heeft en slechts bestaat uit enkele elementen, die met demagogische kunstgrepen van een volkomen ongeschoolde politieke massa, een mandaat gekregen heeft, blijkt nu wel heel duidelijk gemotiveerd te zijn geweest.

De heren, die momenteel in Den Haag aan deze ronde tafelconferentie deelnemen, missen niet alleen elk mandaat, maar bezitten ook geen constructief program. Ze zijn geladen met grieven en verwijten aan het adres van de gouverneur en de Nederlandse regering, waarbij het minister Jonkman vaak weinig moeite kost aan te tonen, dat deze volkomen ongemotiveerd en misplaatst zijn en in elk geval met de thans voorgestelde staatkundige maatregelen niets gemeen hebben.

Maar dit laatste erkennen de heren niet, zij eisen telkens op hoge toon, dat voor zij de besprekingen daarover wensen te beginnen, zij eerst een veroordeling wensen van het in Curaçao door het Nederlandse bewind gevoerde beleid.

En zelfs bij dit destructieve werk vallen de heren onderling nog hopeloos uiteen. Aan de oprechtheid van de Nederlandse regering, ook aan dit deel van ons Koninkrijk grotere zelfstandigheid te geven, kan niemand enige redelijke twijfel koesteren.

Maar niemand kan ook van de Nederlandse regering verlangen, dat zij onverschillig zal staan, in welke handen dit bewind in Curaçao komt en dat zij enige stappen zal doen, welke er toe zouden kunnen leiden, dat het bestuur van deze gewesten zou overgeleverd worden aan elementen, onder wier bewind de onbekwaamheid, de corruptie, de knevelarij en de dwingelandij, hoogtij zouden vieren.

De indruk, welke deze Curaçaose politici tot nu toe in Den Haag hebben gemaakt, heeft deze laatste vrees eerder versterkt dan verzwakt.

Met deze mensen, zo zeide dezer dagen een Nederlandse politicus, wiens progressiviteit onverdacht is, valt geen ernstig werk te doen.

We vrezen daarom, dat van deze conferentie niet veel terecht zal komen.

De heren van Suriname, die in elk geval op een iets hoger niveau staan, hebben zich reeds volkomen van de Curaçaoënaars gedistancieerd.

We vrezen, dat de Nederlandse delegatie gedwongen zal worden hetzelfde te doen. En dat gewacht zal moeten worden, dat Curaçao politiek wat rijper wordt en op de duur een delegatie naar Nederland zal kunnen sturen, waarmee wèl te praten en te onderhandelen valt. De heren van nu horen in de politieke kinderkamer thuis.

J. H.
(Ons Noorden)

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „Renegades" Zaterdag 7 en 9 uur; Zondag 10.30 uur en 8.30 uur; „Blazing the Western trail" Zondag 4.30 uur; „Feliz amanecer" Zondag 6.30 uur:

CINELANDIA: „Notorious" Zaterdag 8.30 en Zondag 8.30 uur; „Frontier outlaw" Zaterdag 6.30 uur; „Six gun man" Zondag 6.30 uur.

ROXY: „Welcome Stranger" Zaterdag 7 en 9 uur; Zondag 6.30 en 8.30 uur; „Escape me never" Zondag 10.30 uur; „Gunsmoke" Zondag 4.30 uur.

WIT GELE KRUIS: De dienst van de wijkverpleging wordt tot en met 29 Februari as. waargenomen door Zuster Langemeyer, Pasanggrahan, telefoon 1227.

APOTHEKEN: De avonddiensten tot en met 27 Februari as. worden waargenomen door Botica Wilhelmina (Punda) Hendrikplein 7, tel. 2380 en door Botica Central (Otrabanda) Breedestraat 45, tel, 2281.

GENEESKUNDIGE DIENST. De dienst in het stadsdistrict wordt gedurende dit weekeinde waargenomen door de gouvernements geneeskundige Dr. Taytelbaum, Zwaan 28, telefoon 2395.

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Telegram Afdeling:
21.2: tel. 307; na 18 uur W. Moulijn, tel. 255.
22.2: 8 — 8 uur W. Moulijn, tel. 255.

Personeel Afdeling:
21.2 en 22.2: J. G. Borreman, Negropont 73 tel. 525.

Materialen Afdeling
21.2 en22.2: H. C. Engelsman, Hotel CPIM, kamer 62, tel. 843-44.

Geneeskundige Dienst:
21.2 (12.30) — 23.2 (7.30): Dr. Ansingh, tel. 697; bij geen gehoor tel. 289.

C.S.M.

Rederij:
21.22: A. de Troye, tel. 724.
22.2: H Poot, tel. 570.

Scheepsagentschap:
21.2: 8 — 18 uur Office, tel. 458-551; 18 — 8 uur P. C. Heitlager, tel. 304.
22.2: 8 — 8 uur P. C. Heitlager, tel. 304.

Dok Afdeling:
21.2 en 22.2: A. de Klerk, tel. 839.

Bioscoopprogramma: Theater Asiento: Zaterdag 21 Februari „Dishonored Lady" Zondag 22 Februari: „The home stretch". Beide toegang boven 16 jaar.

MUTOZA: Het plan bestaat om in de eerste helft van April een kinderoperette op te voeren. We komen echter een paar dames tekort, die zouden moeten helpen om enige costumes te naaien. Materiaal, modellen en maten zijn voorhanden. Wie wil zo goed zijn om ons hierin te helpen, hetzij of onder haar toezicht door haar naaister een wie kan een paar houten klompen zo lang lenen? Adres: Mej. C. Lent, Hotel Negropont, kamer 66.

PROTESTANTSE GEMEENTE EMMASTAD.

Zondag 22 Februari, 2e lijdenszondag, des ochtends om half tien kerkdienst in de kerk aan de Schottegatweg, voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Creche: De creche is in het jeugdgebouw achter de bungalows Groot Kwartier. U weet hier toch gebruik van te maken?

Kinderbijbels: Er zijn nog enige exemplaren van een mooi geillustreerde kinderbijbel.

Zangkoor der Protestantse Gemeente Emmastad: Aan de leden wordt bekend gemaakt, dat as. Maandag 23 Februari in de kerk te Rio Canario gerepeteerd wordt in verband met de as. Gemeenteavond. Aller opkomst is gewenst.

In plaats van Zaterdag 28 Februari, zal de jaarlijkse feestavond van het Zangkoor der Protestantse Gemeente Emmastad gehouden worden op Zaterdag 6 Maart, in de club op Groot Kwartier. Houd deze avond vrij, want het belooft een gezellige avond te worden. Introductie toegestaan. Voor eventuele nieuwe leden: Iedere Maandagavond 8 uur repetitie in het Jeugdgebouw op Rio Canario (achter Toko Henderson).

SPORT

Verleden Zondag heeft de voetbalwedstrijd Asiento — Vitesse plaats gehad, ten bate van het Curaçaose gebrekkige kind.

We lazen in de krant dat er nog al flinke belangstelling was en verheugde ons daarover want het moest immers een financieel succes worden voor Bestuur en spelers. Maar toen we de penningmeester er over aanspraken merkten we al spoedig dat hij niet erg enthousiast was over het behaalde resultaat. Eerlijk gezegd hadden we gerekend op 'n paar duizend gulden maar het bleek dat het er ver ja heel ver beneden was. En het is maar goed dat er nogal belangstelling was van de oliestad anders was het treurig geweest. Het is jammer dat wij Curaçaoënaars zo weinig belangstelling getoond hebben voor onze gebrekkige kinderen maar misschien is het nog goed te maken wanneer b.v. het Bestuur van de C.V.B. nog eens een wedstrijd organiseerde voor hetzelfde doel. Asiento en Vitesse hebben hun goede wil getoond nu zouden we graag twee andere verenigingen zien strijden voor het schone doel en dan denken we aan S.U.B.T.-Jong Holland. We zijn er vast van overtuigd dat beide verenigingen gaarne hun medewerking hiertoe willen verlenen En dat het succes verzekerd is weet iedereen want als de twee favorieten elkaar gaan bestrijden komt heel Curaçao in beweging. Men zou deze wedstrijd kunnen vaststellen na de terugkomst van de spelers uit Guatemala en voor dat de nieuwe competitie begint. Met gratis muziek.

En als degenen die een vrije toegangskaart hebben tot het stadion voor deze gelegenheid ook eens in hun geldbeurs tasten wanneer ze aan de ingang van het Stadion gekomen zijn dan zal het Bestuur van de C.V.B. dat zeker op prijs stellen.

Het is maar een idee.

S.U.B.T. schijnt dit jaar met hun Junioren flink voor de dag te willen komen. Verleden Zondag trokken ze met de Bakhuis bus met Bakhuis aan het stuur naar Scherpenheuvel om een partijtje te gaan oefenen tegen de rood groene Junioren En ofschoon Scherpenheuvel baas is in eigen huis waren ze toch geen baas want met de stand van 3-3 stapten de mannekes van Bakhuis weer in de Bakhuis-bus.

Zondagmiddag kwamen we langs het terrein van Groot Kwartier en onze eerste indruk was: hier is het gezellig. 'n Fijn zitje vlak tegen het speelveld aan en op het zitje staan tafeltjes met bier, echt gezellig.

Tussen de kalklijnen waren Willemstad en De West elkaar aan het bekampen. We zagen de achterhoede van de West met de veteraan Julio Coffie aan het hoofd al hun voetbalcapaciteiten gebruiken om de gevaarlijke groen witte aanvallen het hoofd te bieden. En keeper van Gendt moest al zijn keeperstalenten ten beste geven om de pijlen en kogels te weren die op de roos werden afgevuurd, maar hij kon niet verhinderen dat er tweemaal roos geschoten werd. De doelman van Willemstad had eenmaal zijn kooi leeg te ruimen zodat de groen witte met 2—1 dit prettig spelletje wonnen.

De laatste tijd hebben we veel horen praten over onze Curaçaose voetballers die naar Guatemala gaan. Er zijn er die zich met de keuze van de een of andere speler niet kunnen verenigen. Dat is begrijpelijk want men heeft zo licht sympathie voor een bepaalde speler. De elftalcommissie mag dat niet hebben en zal alle sympathie ook wel opzij gezet hebben bij hun keuze en die spelers gekozen hebben welke volgens hun mening in aanmerking komen. En dat is geen gemakkelijke taak vooral als de keuze voor een bepaalde plaats zeer gering is. We denken hierbij aan de rechtsbuitenplaats waarvoor men de Haseth als reserve heeft aangewezen. Van verschillende kanten horden we dat men de voorkeur gaf aan Donker die zowel binnen als buiten kan spelen, en met smaak. Weer anderen zagen Luciano gaarne in de ploeg en wij ook en dan willen we Korps daar nog aan toevoegen. Maar dan krijgen we te veel spelers. Nu hebben we een oplossing en volgens onze mening een heel simpele. Wij weten het immers toch beter dan de elftalcommissie, en daarom laten we die commissie weten hoe wij het gedacht hadden. Er zijn zeer weinig goede voorhoedespelers en veel goede achterspelers waarbij er verschillende zijn die het in de voorhoede zeer goed zullen doen. Nu nemen we de achterhoede en middenlinie van elftal A en B aangevuld met de voorhoede van A dat zijn er 17 en de twee die er nog aan toegevoegd moeten worden zijn gemakkelijk aan te wijzen.

De ploeg is er niet door verzwakt en men zal over het algemeen meer tevreden zijn. Dat zijn onze gedachten over onze voetbalploeg. We weten heel goed dat er niets aan veranderd wordt en daarom hopen we dat degenen die wel gaan een goed resultaat zullen bereiken en de naam van Curaçao hoog houden ook buiten het sportveld.

Naar we vernemen zal de K.L.M. heel het gezelschap in één vliegtuig overbrengen. Het vertrek is vastgesteld op Maandag 23 Februari 's morgens 5 uur. Van hier gaat het via Aruba rechtstreeks naar Puerto Cabeza, (Nicaragua) en van daar over Nicaragua en Honduras naar Guatemala waar men tegen de avond om 3 uur hoopt te arriveren.

Goede reis, prettige dagen en behouden thuiskomst.

Het Bestuur van de C.V.B. heeft voor ons die achterblijven ook nog iets extra's in de komende week. Men heeft het plan om een Curaçaos elftal te laten spelen tegen een elftal van het Engelse oorlogsschip Sheffield dat op 24 Februari voor enkele dagen onze haven zal aandoen.

De Jantjes van dit schip hebben in Caracas een gelijkspel weten te behalen tegen het sterke Loyola. Dat belooft dus een spannende ontmoeting te worden waarbij we alle zeilen moeten bijzetten om niet ten onder te gaan. Nadere bijzonderheden volgen nog.

De echte voetbalsupporters kunnen Zondag terecht op het terrein Rio Canario waar Asiento R.C.C. zal ontvangen. In de afgelopen competitie was R.C.C. een lastige tegenstander voor de rood-witten en we verwachten dat morgen weer. R.C.C. is vastbesloten dit jaar het kampioenschap te behalen om het volgend jaar in de hoogste afdeling te spelen, waarin ze vroeger zulke mooie lauweren wist te behalen. Het zal zeker de moeite lonen een kijkje te gaan nemen achter de Isla.

S.V. DR. MAX EUWE.

De grote strijd is gestreden! Na in totaal vier wedstrijden gespeeld te hebben, is de Heer Coppoolse er in geslaagd persoonlijk kampioen onzer vereniging te worden, waarmede wij hem van deze plaats af van harte feliciteren.

De gedetailleerde uitslagen van jl. Donderdag luiden:

Kampioenschap: Coppoolse — Enthoven 1—0.

Prom.-degr.: Segaar — H. Mey 1—0; v. Gelder — Lips afgebr.;

Ladder: Tol (7) — vd. Hoeven (5) afgebr.; Den Houting (12) — Harms (9) 0—1; Koops (14) — Reyndorp (6) 1—0.

As. Donderdag wederom een wedstrijd tegen de Engelsen van Suffisant. Hiervoor is ons team als volgt samengesteld:

1) Reyndorp; 2) Tol; 3) Hoedemaker; 4) Goedendorp; 5) Segaar; 6) S. Mey; 7) v. Wijnen; 8) Harteloh; 9) Lips; 10) Bloemendaal; 11) H. Mey; 12) Lowey Ball; 13) Koreman; 14) v. Gelder; 15) De Graaff.

En tevens de volgende wedstrijden:

Prom.-degr.: De Groot — Avis; Prinsen — Koops.

Ladder: Coppoolse (9) — Euwe (1); Harms (10) — Enthoven (3); Tiepen (17) — Voordenhout (11).

Ontvangen

Van de firma Isa, Salas en agentschappen een aantal potloden als attentie en om de aandacht te vestigen op de Mack auto-vrachtwagens en bussen. Ook vragen deze potloden aandacht voor Seibenlingbanden en Edisonbatterijen. Om te schrijven werd er een boekje bij geschonken, dat een reclame is voor „Corazon de Oro", een allerbeste meelsoort.

Wie brood van gouden hart eet, gevoelt zich op den duur zo lekker als kip. Bedankt voor deze goede gaven.

Van de Drukkerij en Boekhandel Bethencourt een keurige tweemaandelijkse kalender met foto's van schone kastelen uit Nederland in Europa. De kastelen zijn een verlokking om er in te wonen, maar gezien de hoge huurprijs zullen wij het wel niet beleven nog eens in een dergelijk voorvaderlijke behuizing te wonen. Het zal wel het oudemannetjeshuis worden. Maar de kalender is schoon en een lust der ogen.

De Stoep, 2e serie no. 9

Het jongste nummer van de Stoep, 2e serie no. 9 kwam als een volkomen verrassing. Velen hadden dit interessante blad reeds voorgoed verdwenen gewaand, nu „de bodem van ons vaderland" niet meer „betrapt wordt door de laarzen van de ressentimentmaniakken", zoals ter inleiding in het eerste nummer van 1940 werd medegedeeld.

Verheugend is het te constateren, dat thans meer plaats wordt ingenomen door plaatselijk talent, groeiend of reeds gevormd.

Cola Debrot terzijde gelaten, van wie het zuivere sonnet „Pieta" werd opgenomen, komt de beste bijdrage van de hand van Wim van Nuland, die wederom het bewijs levert van zijn kunstenaarschap. H. de Wit zond uit Nederland een tweetal bijdragen. Verder zijn er verzen opgenomen van drie Nederlanders, nl. Jan de Groot, Kees de Bruin en Ton E. van Grevebroek, plus dan nog een brief van een zekere G. Het Curaçaos talent wordt vertegenwoordigd door Oda Blinder en Pierre Lauffer, die eveneens met verzen voor de dag komen.

Wim van Nuland, de priester-schrijver, is ongetwijfeld de meest begaafde in de rij der plaatselijke Stoep-mensen. In „Angelita", een van zijn Curaçaose Portretten beschrijft hij schoner dan een sprookje, de laatste levensdag van een vijfjarig meisje. Met oneindig liefdevolle blik staart hij, in de eerste regels op het lijkje van Angelita, die „niet dood is, maar slaapt". Al-begrijpend en al-wetend ontvouwt hij het mysterie waar de groten achteloos aan voorbijgaan: „want er is meer dan dit wit en blauw satijn, dit kleine lichaam en dit sluimerend gezicht, dat gekust wordt door het licht.

Angelita heeft zittend op haar schommelstoeltje in de hof, kennis gemaakt met de vlieg, die „een kantoorklerk is in een pandjes-jas met een zwarte bril voor zijn kippige ogen". En omdat ze nog niet groot is, verstaat Angelita de taal, die hij spreekt. Hij heeft haar verteld hoe het oog van de groten gesluierd is en hoe ze daarom alles hetzelfde zien. Dit heeft zijn oorzaak in wat lang geleden is geschied.

Dan volgt van Nulands versie van het verhaal der eerste mensen uit de mond van de wijze vlieg, in regels zo glanzend, dat het heimwee naar het paradijselijk geluk onherroepelijk wakker wordt. Weldra schrijft hij niet meer, maar graaft naar de diepste waarheden. Hij delft ze los uit een zwart brok aarde om ze omhoog te heffen in het licht als fonkelende diamanten.

Angelita's feest op haar vijfde verjaardag, met grote rijkdom aan folklore beschreven, wordt haar een bittere ontgoocheling. „De mensen vieren feest omdat de verdoving naderbij komt". Dit heeft de vlieg gezegd en Angelita herkent de waarheid uit zijn ontmaskerende woorden.

Daarom grijpt de droefheid haar aan wanneer ze van haar troon neerziet op de kinderen: „Zie Yolanda in de hoek daar. Ze is nog geen tien jaar, maar dat ze graag achttien zou zijn, blijkt uit het rood op haar lippen en op haar bruine wangen. Uit de manier waarop ze haar pink naar buiten steekt, wanneer ze eet en drinkt en de manier, waarop ze naar Browlio kijkt en om zijn grapjes lacht."

Angelita vlucht tenslotte naar buiten, naar de vlieg. Ze wil niet groot worden. Daarna volgt het prachtige besluit, waarin zij naar de hemel reist „door het hart van de zon".

Na de lezing van dit evangelisch-schoon verhaal zien wij vol verlangen uit naar een bundeling van Van Nulands Curaçaose Portretten. Het is onze eerlijke overtuiging, dat dit zeker een verrijking zou betekenen van de Nederlandse litteratuur.

Van **Luc Tournier**, die zoals meestal gebeurt de bundel opent, verscheen een elftal verzen, waaronder enkele vertaalde, naar werk van Nietsche, de filosoof van het nihilisme. Over het werk van deze, voor de gewone lezer raadselachtige schrijver, is het laatste woord nog niet gezegd. „Onbegrijpelijk" wordt hij genoemd en dit is een qualificatie, die alleszins waarheid bevat. Het ligt blijkbaar ook niet in zijn bedoeling verstaanbare verzen te schrijven. Hij gaat slechts af op de klank en zijn verzen pogen dan ook de „poésie pure" te zijn die wij uit de Nederlandse litteratuur kennen van een Paul van Ostayen. Het dichten is voor Tournier niet meer dan een spel met klankvolle woorden. Tracht hij echter bewust associaties te wekken en een sfeer te scheppen, die zijn poëtische gemoedstemming benadert?

Of put zijn veelomvattend brein uit het onderbewuste waarbij hij notities maakt van hetgeen boven de bewustzijnsdrempel stijgt? Wij moeten hierop het antwoord schuldig blijven. De lezer oordele zelf o.m. uit de volgende regels, die de aanhef vormen van zijn eerste vers: „Tussen het zonbad en warme egels".

Tussen het zonbad en warme
[egels die ons steken
komen wij op met dreigende
[pluimage
vallen als katten op de vogel
[eeuwigheid
maar reeds kruisen onze benen...

Dan volgt een aaneenschakeling van beelden, waarin jenever, cactusstammen, markt- en plukprijzen, koets, kroeg, kinderen, zon, schaduw en eenzaamheid hun rol vervullen om te eindigen in de uitroep:

„O Plooien van de liefde die grijnzen in de nek."

Zich aan een paraphrasering van dit gedicht wagen, zal niemand. Men kan hoogstens trachten zich te laten bespelen door deze regels om de indruk op te vangen die zij teweeg brengen. Naar onze mening — wellicht pleit het voor een volkomen incompetentie van ons oordeel — benaderen dit soort verzen niet de directe poëzie, die met rijke inhoud aan klank en rhythme nieuwe schoonheid wil scheppen. Anders is het gesteld met het volgende kwatrijn uit „Epileptoid Aurora".

Ruimte vol suizingen, druiven
schuiten vol droge vis
zuidwitte schuivingen op de
[ruiten
en buiten of het verder buiten is.

Deze regels bezitten ongetwijfeld een behaaglijke poëtische klank en wie het tegendeel beweert heeft er o.i. geen oor voor. Of de qualiteit van zijn verzen echter over het algemeen van hetzelfde gehalte is als van Paul van Ostayens poëzie, blijft een open vraag. Daarom wassen wij onze handen over deze dichter, die in onze samenleving om zijn genialiteit bekend is, en die, de mogelijkheid is niet uitgesloten, wellicht reeds tot een toekomstige generatie van dichters behoort. Charlatan of genius? Een gerechtvaardigde twijfel noopt tot de veronderstelling, dat hij in de letterkundige wereld nimmer als het laatste bekend zal staan.

H. de Wit, ex-redactielid van de Stoep, die zijn journalistieke loopbaan in Nederland heeft voortgezet, is een knap schrijver, die zijn vak verstaat. In „Vanitas vanitatum" voert hij de lezer naar het historische Amsterdam, waar het door Arthur van Schendel beschreven huis gestaan schijnt te hebben. Een uiterst suggestieve beschrijving doet het huis en zijn geschiedenis voor de geest rijzen.

Een felle genadeloze critiek op „Gods Geuzen" van Jan de Hartog, onder de titel „Kunst of Kul", beneemt alle lust om zelfs vluchtig met deze schrijver kennis te maken. Het probleem dat De Hartog zich stelt, wordt volgens De Wit „slechts benaderd door grofheden en ruwheden" en zijn talenten „blaast hij uit in een vals klinkende fanfare". Niet alleen dus om De Hartogs krachtpatserij wordt dit boek door de criticus bestempeld als „brutale kul". En hiermede heeft er voldoende mee afgerekend.

Dat de Stoep-redactie tot plaatsing overging van de brief „Bijles en Paardrijden" van een zekere G., komt ons enigszins onhandig voor. Het moge een schrijver(ster) betreffen, die wellicht in ander opzicht van talent heeft blijk gegeven, in het kader van een litterair tijdschrift heeft het de met gespannen verwachtingen geladen lezer weinig te bieden.

Dan volgen Oda Blinder en Pierre Lauffer, ouden bekenden van de Stoep, tussen wie het verschil bestaat dat de eerste duidelijk en rechtstreeks schrijft uit een innerlijke gemoedsbeweging, terwijl Lauffer de indruk wekt, gedurende een min of meer dichterlijke gemoedsstemming, vlug enkele regels te hebben neergeschreven om zijn dichterschap in stand te houden. Hij is tot veel beter lyrisch werk in staat. Met zijn Papiamentse verzenbundel „Patria" heeft hij dit genoegzaam aangetoond. Het zou jammer zijn, wanneer deze jonge dichter zich door wie of welke omstandigheden dan ook zou doen beïnvloeden. Dit mag eveneens van Oda Blinder gezegd worden. Deze dichteres beschikt over de vereiste aanleg om zich verder te ontplooien.

„Oud worden" is een kort vers, waaruit een sombere stemming spreekt, een samentrekking, een vluchtige, smartvolle impressie. Het is dezelfde stem, die spreekt in „Ontgoocheld", dat wij in zijn geheel laten volgen:

Belust op klare klankgebeden
ligt de nanacht voor het oog
van al wat leeft. Hoog tast de
[hand
naar duistre mogelijkheden

waar uit het eeuwig nachtrefrein
de dromen ruw ontwaken
om schaamteloos plaats te maken
voor het kind en moeder zijn.

Uit Oda Blinders verzen klinkt duidelijk een eigen geluid, dat ons voor de toekomst hoge verwachtingen doet koesteren. Maar dan moet zij zich niet langer krampachtig vastklemmen aan de „valse waan", die zij zelve heeft horen gieren in nachten zwanger van vreugdeloze dromen om de teisteringen van het leven. Want nog is het rijk, nog is het waard geleefd te worden, waard om betast en gretig bezien te worden met een blik, die scherp maar nochtans teder is. Doch dan moet hij zich wegrukken uit deze sfeer, waarin haar dichterschap zich zal verliezen in ijdel zelfbeklag.

Bij de Curaçaoënaars misten wij in deze bundel Tip Marugg.

Van de Nederlandse dichters brengt Jan H. de Groot met „Nacht op Zee" het sterkste vers. Niet alleen beschikt hij over een originele beeldspraak, maar heeft tevens wat te zeggen. Of hem in Nederland een gunstige critiek te beurt viel, is ons niet bekend. Wij wensen hem daar veel succes.

Noch Kees de Bruin (geen verwant van Marcel) noch Ton E. Grevebroek vermocht een vers te schrijven, dat „Nacht op Zee" benaderde. De eerste dreigt in gerijmel te vervallen hoewel hij een goed oor heeft voor rhythme en klank. Het debuut van de tweede moge gevolgd worden door verzen, die zich angstvallig verwijderd houden van dichterlijke gemeenplaatsen.

Over het geheel genomen mag dit nummer van de Stoep er wezen. De grotere plaats, die er eindelijk ingeruimd werd voor het plaatselijk talent, kan o.i. stimulerend werken op dezulken, die zich nog niet aan publicatie van hun litteraire vruchten gewaagden.

Het zou voorbarig zijn te vragen welke invloed de komst van Cola Debrot, in Nederland een van de meest vooraanstaande litteratoren, op de Stoep zal hebben. Indien hij de Stoep gaat bestijgen, hoort hij zeker op de bovenste trede plaats te nemen. Wellicht dat zijn tegenwoordigheid in dat geval, de uitnodiging: „kom op de Stoep" warmer en gastvrijer zal klinken.

R. T. C.

DE AANGENOMEN VOORSTELLEN.

De besluiten, die in de tweede openbare vergadering van de R.T.C. zijn genomen, **zijn als volgt:**

Primo het voorstel van Dr. da Costa Gomez om aan de Nederlandse regering en de Staten Generaal te verzoeken het aanhangige wetsontwerp voor de herziening van de Curacaose staatsregeling met de meeste spoed te behandelen.

Dit ontwerp werd reeds door de delegaties nader besproken met het Ministerie van Overzeese gebiedsdelen en met voorbereidende commissie van de tweede Kamer.

Voorts werd nog verzocht om met alle bestaande middelen te bevorderen dat zo spoedigst mogelijk na de tot standkoming dezer staatsregeling in de Nederlandse Antillen verkiezingen kunnen worden gehouden volgens de herziene bepalingen.

Secundo het voorstel van de centrale sectie om het zoeken van contact door de conferentie met de grondwetsherzienings commissie.

Tertio het voorstel van de centrale sectie voor de vorming van twee in plaats van drie secties.

Cuarto het voorstel van de centrale sectie om aanvulling van deze sectie met drie leden, van iedere delegatie een.

Alle genoemde voorstellen zijn zonder hoofdelijke stemming aangenomen.

De centrale sectie is thans aangevuld met Buiskool, Plantz en Logemann. De secties begonnen gisteren met bespreking over A) Nationaliteit en burgerschap B) Buitenlandse betrekkingen en C) Defensie.

NIEUWS UIT HET VADERLAND.

Een minnaar van Curaçao schrijft ons:

Arm Curaçao, wat moet het toch lijden onder de gevolgen van die holder de bolder verkiezing van November 1945. De heren, die daar in Den Haag vertegenwoordigers heten te zijn van het volk van Curaçao, maken een indruk, die in geheel Nederland de lachlust opwekt. Er is een regen los gekomen van artikelen zo sterk, dat het ons spijt om Curaçao en wij menen het eerlijk en oprecht.

Maar ja, waarom liep men ook achter die heren aan? Wat zou een respectabele vertegenwoordiging, zoals Curaçao die geven kan, nu niet kunnen bereiken!

Men lacht om Van der Meer, die vroeg om gecomitteerden, welke men in December 1946 toch reeds aangeboden kreeg. Men lacht om de ruzie onderling. Men lacht om de onttroning van Gomez, die Plantz nu als voorzitter ziet.

Als U wilt weten, hoe men in Nederland schrijft, leest dan nu maar eens het artikel over de politieke kinderkamer en dan heeft men in Curaçao de mooiste sierpaarden nog op stal laten staan, namelijk dokter Maal en Henny. Hoe jammer, dat dit moest gebeuren. Nederland wil goed, doch nu bederft de delegatie alles.

De belangstelling is groot, doch we houden ons hart vast als de volgende week openbaar vergaderd moet worden. Men is van mening, dat men in Curaçao minder bang moet zijn om politieke figuren aan te vallen, ook al wordt men dan erg „democratisch" beantwoord.

De belangstelling is er in de pers, doch helaas zo vernietigend en daarom voor iemand, die van Curaçao houdt toch eigenlijk zo verdrietig.

De belangstelling is er in de radio, o.a. radiogesprekken van Dr. Hartog, een goed insider, die echter méér moet distingueren.

De belangstelling is er wetenschappelijk. Er verschenen artikelen over de Hindostanen in Suriname; over de litteratuur op Curaçao. Men maakt reclame met boeken: Menkman „De West-Indische Compagnie" en natuurlijk met het werk „Ons Koninkrijk in Amerika".

Dat de regering en de Kamer goed willen, kon men deze week nog in de Eerste Kamer horen, doch de pers is bij de Ronde Tafel Conferentie weggelopen. De telefoonjuffen hebben niets te doen en breien maar weer; ze hadden zich er toch zo véél van voorgesteld; misschien wel een huwelijk met een West-Indische prins of zoiets.

Mejuffrouw Pinto liet haar zangbundel aan H.K.H. Prinses Juliana aanbieden, waarvoor de Prinses zeer hartelijk dank zeide.

Ds. Wymenga van de Gereformeerde gemeente zou naar Curaçao vertrekken. Hij was op de „Karel Doorman" vlootprediker.

De P.C.J.-zender zendt de Stille Omgang uit naar Curaçao.

Hoe de toestand in Nederland is, kon men dezer dagen zien toen de winkels bestormd werden om kopjes en banden.

ARUBA

ORANJE-VERENIGING „ARUBA".

Op Woensdagmiddag 18 Februari waren een aantal ingezetenen van Aruba uitgenodigd in de Raadzaal bijeen te komen met het doel op te richten een Oranje-vereniging „Aruba". Een gelijknamige vereniging bestaat wel op Curaçao, op Aruba werd tot nu toe door een speciaal daarvoor in het leven geroepen comité telkens de feestelijkheden voor een nationale feestdag georganiseerd.

Notaris W. F. M. Lampe opende de bijeenkomst en heette de aanwezigen welkom. Het doel van hedenmiddag, aldus de spreker, is te komen tot de oprichting van een analoge Oranje-vereniging, zoals reeds op Curaçao bestaat, en welke dus permanent zal zorg dragen voor de organisatie van Oranje- en andere nationale feesten op Aruba. Algemeen werd besloten de nieuwe vereniging „Oranje-vereniging Aruba" te noemen en de statuten van de zustervereniging te Curaçao met de nodige voor Aruba passende wijzigingen, goed te keuren.

Het Bestuur zal gekozen moeten worden op de eerste Algemene Vergadering. In afwachting van de goedkeuring der Statuten en het verkrijgen van rechtspersoonlijkheid is een voorlopig Bestuur gekozen, bestaande uit de Heren Notaris W. F. M. Lampe, Voorzitter; Fr. de P. Wever, Secretaris en J Pauw, Penningmeester, dat zich belast met het regelen van de lopende zaken totdat het permanente bestuur gekozen zal zijn, waarna het aftreedt. Het ligt in de bedoeling een achttal werkcommissies in het leven te roepen plus een extra voor San Nicolaas. De voorzitters hiervan zijn tevens lid van het Hoofdbestuur.

De Gezaghebber van Aruba, Mr. L. C. Kwartsz, heeft het erevoorzitterschap van de jonge vereniging met genoegen aanvaard.

De minimum contributie voor leden is vastgesteld op ƒ 2.50 per jaar, welk bedrag niet hoog is, doch het ligt in de bedoeling zoveel mogelijk ook leden uit het volk te werven.

Naar wij vernemen is de eerste Algemene Vergadering vastgesteld op Vrijdagavond 27 Februari des avonds om half acht in de Raadzaal, Oranjestad. Een ieder wordt verzocht door aanwezig te zijn blijk te geven van zijn of haar belangstelling. Men kan zich reeds als lid opgeven bij de Heer Fr. de P. Wever, Gezaghebberskantoor.

CURAÇAO

DAGELIJKSE KLM-DIENST AMSTERDAM — NEW YORK V.V.

Naar het hoofdkantoor der KLM te Den Haag mededeelt zal de huidige driemaal wekelijkse luchtverbinding Amsterdam — New York v.v. op 5 April worden uitgebreid tot viermaal per week.

Op 26 April zal de frequentie tot vijfmaal, en op 24 Mei tot zesmaal per week worden uitgebreid, terwijl van 14 Juni af een dagelijkse retourdienst tussen Nederland en de V.S. zal worden onderhouden.

In de herfst za de frequentie wederom tot zes en later tot vijfmaal per week worden teruggebracht.

De tweemaal wekelijkse KLM-verbinding Amsterdam — Curaçao v.v. via New York wordt onafhankelijk van bovengenoemde diensten gehandhaafd.

ONS KONINKRIJK

— In een debat over Indonesië in de Veiligheidsraad beschuldigde de afgevaardigde Gromyko de Nederlanders ervan, de commissie van Goede Diensten te hebben gebruikt als een werktuig voor het behoud van hun imperialisme in Indonesië. Hij verklaarde tevens ook, dat de overeenkomst van de Renville slechts de Nederlanders begunstigde.

— De Nederlandse Minister van Justitie heeft een aantal aanvragen voor het exploiteren van voetbalpools in Nederland afgewezen op grond dat een zodanige exploitatie onder de huidige loterijwet niet mogelijk is.

— De Kapoeas rivier welke langs Pontianak stroomt in West Borneo, heeft thans door zijn hoogste waterstand sinds acht jaar de Padi-oogst vernield. Verscheidene huizen van ambtenaren zijn slechts per prauwen bereikbaar.

— Het plan voor vestiging van 30.000 statenloze Joden uit Europa in Suriname nadert thans zijn verwerkelijking, aldus de secretaris-generaal van de Freeland League voor de Joodse kolonisatie. In principe heeft het plan de goedkeuring van de Nederlandse en Surinaamse regeringen.

Van her en der

BLIND AAN HET LINKEROOG.

Het secretariaat van Prinses Juliana deelt mede, dat de gezondheidstoestand van de jongste prinses Marijke over het algemeen bevredigend is. Zij heeft zich in het eerste levensjaar goed ontwikkeld en het gezichtsvermogen van het rechteroog is goed vooruit gegaan, zodat zij bonte voorwerpen en gezichten van personen uit haar omgeving herkent. Er is echter weinig hoop, dat het gezichtsvermogen van haar linkeroog zich zal ontwikkelen.

TRUMAN OP REIS.

Gisterenmiddag om half elf plaatselijke tijd is president Truman per vliegtuig uit Washington vertrokken, aldus een telegram van Ernest N. Vacarro uit Washington. De president heeft hiermede een aanvang gemaakt aan zijn 15-daagse reis naar Florida, Puerto Rico, Virgin Eilanden en Cuba.

Zijn eerste halte zal zijn te Boca Chica in West-Florida, alwaar de president zal overnachten. Deze vlucht zal ongeveer 4 uren duren.

Onder de kleine menigte, die zich op het vliegveld geschaard had om de president vaarwel te zeggen, bevond zich ook Staatssecretaris Marshall. Toen men aan de president vroeg of hij niets te zeggen had, alvorens te vertrekken, antwoordde hij: „Ik ben uiterst gelukkig."

De president wordt op zijn reis vergezeld door verscheidene assistenten, waaronder o.a. Admiraal William D. Leahy.

VERBOD TEGEN WAPENS-VERSCHEPING NAAR PALESTINA. . .

De New York Times meldt dat het verbod van de verscheping van wapens naar Palestina hier en daar wordt herzien. Volgens het blad zijn er aanwijzigingen dat Noord-Amerika onder de bepaalde omstandigheden het verbod zou opheffen en medewerking zou verlenen bij de financiëring van een strijdmacht der Uno.

Men tracht Engeland te brengen tot medewerking aan de bewapening van een militia voor Palestina. Mogelijk wordt geacht dat bij het slagen der onderhandelingen Engeland en de Verenigde Staten van Noord-Amerika een wapenvoorraad in Palestina zullen vormen. Dit zal dan geschieden in afwachting van het besluit van de veiligheidsraad over de vorming van een Joodse militia.

ACTIEF STEMRECHT VOOR VROUWEN.

De Afgevaardigden in de Belgische Kamer hebben met slechts drie onthoudingen gestemd om aan de vrouwen het recht te geven actief deel te nemen aan de Parlementaire verkiezingen. Het is practisch zeker, dat de regering zijn goedkeuring hieraan zal hechten. Volgens de huidige status heeft de Belgische vrouw het recht van stemmen bij provinciale en gemeentelijke stemmingen, terwijl zij ook het passief-stemrecht geniet voor de Parlements verkiezingen.

STALIN ACHTER DE SCHERMEN?

Thomas Whitney seint uit Moskou: Ervaren waarnemers verklaarden te geloven dat de geest van Stalin merkbaar is in het auteurschap van de recente Sovjet beschuldigingen tegen de Westerse Mogendheden.

Zij zeggen dat de toon vooral van de vierde en laatste paragraven van de Sovjet nota de geschiedenis logenstraffen.

Het zal niet te verwonderen zijn, aldus voegde de berichtgever aan, dat Stalin persoonlijk het grootste gedeelte geschreven heeft.

Sinds Stalin verleden December te Moskou is teruggekeerd van zijn vacantie is hij constant buitengewoon druk geweest.

Verleden maand heeft de premier, die op 21 December jl. 68 jaar is geworden zich tweemaal in het publiek begeven terwijl hij vijf maal buitenlandse gasten heeft ontvangen.

Hij werd met meer herhaling gezien door buitenlanders als vroeger. Zij hebben medegedeeld dat hij in een uitstekende gezondheidstoestand verkeerde.

Sinds zijn terugkeer van zijn vacantie reis heeft hij zich in het biezonder toegelegd op het netwerk der politiek van Rusland.

Men gelooft zelf dat hij een groot aandeel heeft in de invloed van de communistische partij in West Europa.

CONFERENTIE OVER DUITSE PROBLEMEN.

Drie Slavische landen zijn in het paleis van Czerin te Praag een conferentie begonnen over de Duitse problemen. Jam Masarijk, Minister van Buitenlandse Zaken van Tsjechoslowakije was voorzitter van de voorvergadering. De delegaties van Polen en Joegoslavië zijn vandaag te Praag aangekomen. Deze conferentie zal de mogelijkheid bespreken om de Duitse herstelbetalingen te verlagen en het peil van de Duitse productie, zoals voorgesteld door Engeland, Frankrijk en Noord-Amerika te doen stijgen. De ondersecretaris van Staat van Tsjechoslowakije Vlado Clementis heeft gisteren verklaard, dat de conferentie gehouden wordt op initiatief en voorstel van Polen. Clementis handhaaft echter het standpunt, dat deze conferentie niet gehouden wordt uit oppositie tegen die, welke de grote drie te Londen zouden houden en welke verleden Maandag is uitgesteld geworden. Hij is echter wel van mening, dat Tsjechoslowakije en de andere landen die onder het juk van Duitslands Nazisme geleden hebben, zeker op alle conferenties, welke over Duitsland gaan, vertegenwoordigd behoren te zijn.

MUIZEN ALS VOEDSEL

In het proces te Neurenberg tegen de twaalf hoge functionarissen der Krup fabrieken, heeft de Nederlandse getuige verklaard dat de dwangarbeiders muizen vingen als voedsel.

CURACAOSCHE VEREENIGING VOOR DEN HANDEL

Het Bestuur van bovengenoemde Vereeniging noodigt hierdoor de leden uit tot het bijwonen van de jaarlijksche

ALGEMEENE VERGADERING

te houden op Maandag 23 Februari 1948 des avonds om 8 uur in het „Cultuurcentrum".

Agenda:

1. Opening door den voorzitter
2. Notulen vorige Algemeene Vergadering
3. Ingekomen stukken
4. Jaarverslag van den voorzitter
5. Verslag van de Kascommissie
6. Vaststelling Huishoudelijk Reglement
7. Bestuursverkiezing
8. Benoeming Kascommissie
9. Vaststelling Arbitrage Reglement
10. Rondvraag en sluiting.

Voor het Bestuur
F. H. M. Karner — voorzitter.

2—2

VRIJWILLIGERSKORPS „CURACAO"

Alle leden van het Vrijwilligers Korps „Curacao" worden opgeroepen op Donderdag den 26sten Februari 1948, des avonds om 8 uur, in het Cultuur Centrum aan het J. van Walbeeckplein, Pietermaai, tot het bijwonen van een algemeene ledenvergadering.

De Commandant
C. N. Winkel.

4—1

GEZOCHT

Bedrijfsleider, of Echtpaar voor winkelzaak in Textiel en Luxe goederen. Vast Salaris en aandeel van netto winst met goede vooruitzichten. Alleen hun gelieve te solliciteren, die lange ervaring in het winkelbedrijf hebben administratief onderlegd zijn, zelfstandig kunnen werken, en over prima referenties over absolute betrouwbaarheid en bekwaamheid beschikken.

Sollicitaties aan het bureau van dit blad onder letter B.....

TE KOOP AANGEBODEN

Een Studebaker Champion 1941 Coupé (vier onder de kap)

Te bevragen bij Pieters auto Washing Shop, Pianter rust

Een Huis
Te huur gevraagd
f. 150— tot f. 200.—
Brieven onder letter B. 1777
Bureau van dit blad

TE KOOP.
Ford 4 deurs
z. g. a. n.
Veenstra
Klein Davelaar

GEZOCHT
VOOR
ONMIDDELLIJKE INDIENSTTREDING
GESCHIKTE KANTOORKRACHT

zelfstandig kunnende werken, met kennis van Nederlandsche en Engelsche handelscorrespondentie, eenige kennis van boekhouden en kantooradministratie.

Sollicitaties, uitsluitend schriftelijk, met opgave van referenties en verlangd salaris te richten aan de

CURACAOSCHE HAVEN - MIJ. N. V.
(Curacao Harbour Corporation)
Madurostr. 20 — Postbus 170